

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้มาหาพ่อเพื่อที่จะสร้างโชคสำหรับตัวเอง ลูกๆ ผู้ที่พระเจ้ารับทุกสิ่งมีโชคที่สูงส่งที่สุด
- คำถาม:** เนื่องจากความผิดใจของลูกๆ ที่มายากลับมาเติมไปด้วยพลัง?
- คำตอบ:** เมื่อลูกๆ ลืมบาปขณะรับประทานอาหาร เมื่อลูกไม่ออฟเฟอร์อาหารของลูกแก่บามบา เป็นเมื่อนั้นที่มายา รับประทานอาหารของลูกและกลับมามีพลังมาก และแล้วเธอเป็นเหตุให้ลูกๆ เสรีโศก ความผิดเล็กน้อยของลูกนี้ทำให้มายาชนะลูก เหตุนี้เองคำชี้แนะของบามบาคือ: ลูกๆ รับประทานในการจดจำระลึกถึงพ่อ ทำให้สัญญามั่นคงว่า ขอให้ฉันรับประทานกับท่านเท่านั้น เมื่อลูกจดจำท่านขณะที่ลูกรับประทาน ท่านก็พอใจ
- เพลง:** ถ้าไม่วันนี้ และแล้วพรุ่งนี้เมฆหมอกจะกระจายไป

โอมซานติ ลูกๆ เข้าใจว่าวันของความไม่มีโชคของลูกกำลังเปลี่ยนไปสู่วันแห่งโชคที่ยิ่งใหญ่ตลอดไปในขณะนี้ โชคของลูกเฝ้าแต่เปลี่ยนไปต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก โชคของนักเรียนเฝ้าแต่เปลี่ยนไปที่โรงเรียนเช่นกัน นั่นคือ โชคนั้นเฝ้าแต่เพิ่มขึ้น ลูกๆ รู้อย่างชัดเจนมากกว่ากลางคืนที่กำลังสิ้นสุดลงและโชคของลูกกำลังเปลี่ยนแปลง ลูกกำลังได้รับการประพรหมด้วยความรู้นี้ ลูกที่รู้จักทุกคนเข้าใจว่าเรากำลังเปลี่ยนจากผู้ที่ไม่มีโชคไปเป็นผู้ที่มีโชคอย่างแน่นอน นั่นคือเรากำลังกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เรากำลังเปลี่ยนความไม่มีโชคของเราไปเป็นมีโชคต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของเรา กลางคืนกำลังเปลี่ยนไปสู่กลางวันในเวลานี้ ไม่มีใครนอกจากลูกๆ ที่เข้าใจสิ่งนี้ บามบาแฝงตน และเรื่องราวของท่านก็แฝงตนด้วยเช่นกัน มนุษย์ได้เขียนเกี่ยวกับความรู้ที่ง่ายตายและราชาโยคะที่ง่ายตายในคัมภีร์ ผู้ที่เขียนสิ่งเหล่านั้นเวลานี้ได้ตายไปแล้ว และผู้ที่อ่านสิ่งนั้นก็ไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดเพราะพวกเขาไม่รู้คิด มีความแตกต่างอย่างมาก! ลูกก็เข้าใจต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ทำมาเพียงใจ ไม่ใช่ทุกคนทำความเพียรพยายามด้วยจำนวนเท่ากัน เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่รู้ว่าอะไรหมายถึงโชคไม่ดีและอะไรหมายถึงโชคดี ทุกคนอื่นอยู่ในความมืดสนิท ลูกต้องปลุกพวกเขาให้ตื่นขึ้นโดยการอธิบายให้แก่พวกเขา ผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์เป็นผู้มีโชคอย่างมาก พวกเขาคือผู้ที่กำลังกลับมา 16 องศาสมบูรณ์เต็ม เรากำลังสร้างโชคแห่งสวรรค์เพื่อตนเองโดยผ่านพ่อผู้สร้างสวรรค์ ลูกสามารถอธิบายแก่ผู้ที่พูดภาษาอังกฤษด้วยเช่นกันว่าลูกกำลังได้รับโชคแห่งสวรรค์จากพระเจ้าแห่งสวรรค์, พ่อ มีความสุขในสวรรค์และความทุกข์ในนรก ยุคทองหมายถึงยุคแห่งสัจจะและความสุข และยุคเหล็กหมายถึงยุคแห่งความทุกข์ นี่คือการที่ง่ายตายมากที่สุดที่จะเข้าใจ เรากำลังทำความเพียรพยายามในเวลานี้ ชาวอังกฤษและชาวคริสต์อื่นๆ มากมายจะมาที่นี่ เมื่อพวกเขา มา ลูกต้องบอกพวกเขาว่า เราเพียงแต่จดจำพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เดียว, พ่อ เพราะความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าเรา พ่อพูดว่า ลูกต้องมาที่ฉัน ผู้คนไปจาริกแสวงบุญ ชาวพุทธมีสถานที่จาริกแสวงบุญของพวกเขาและชาวคริสต์มีของเซนา แต่ศาสนาที่มีประเพณีและระบบของตนเองที่ชัดเจน ที่นี้เป็นเรื่องของโยคะของสติปัญญาของลูก ลูกต้องกลับไปยังสถานที่ที่ลูกได้จากลงมาเพื่อลงมาเล่นบทบาทของลูก พระเจ้า, พ่อ, ผู้ที่ได้ก่อตั้งสวรรค์ได้บอกสิ่งนี้แก่เรา เรากำลังแสดงหนทางที่แท้จริงให้ท่าน โดยการจดจำ พระเจ้า, พ่อ ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง เมื่อบางคนล้มป่วยทุกคนก็เตือนเขาและพูดว่า พร้าชื่อรามซ่าง ในเบงกอลเมื่อบางคนกำลังจะสิ้นใจ พวกเขาพาเขาไปที่แม่น้ำคงคาและพูดว่า พร้าชื่อของฮารี(พระเจ้า) แล้วเธอจะไปที่ฮารี(พระเจ้า) อย่างไรก็ตามไม่มีใครไปที่ท่าน ในยุคทองลูกจะไม่พูดว่า พร้าชื่อรามหรือชื่อของฮารี หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นในยุคทองแดง ไม่ใช่พระเจ้าหรือกुरुเป็นที่จดจำในยุคทอง ที่นั่นสิ่งเดียวที่ลูกจดจำคือลูกเป็นดวงวิญญาณ ฉนั้น ดวงวิญญาณนี้ จะจากร่างนี้และรับร่างต่อไปของฉนั้น ลูกจดจำอำนาจของลูก ลูกเข้าใจว่าลูกจะไปและเกิดในอาณาจักรของลูก เวลานี้ลูกมีศรัทธาที่มั่นคงว่าลูกจะได้รับอำนาจการปกครองของลูกอย่างแน่นอน จะมีใครอื่นที่จะจดจำ หรือ ให้ท่าน หรือ ทำบุญให้ที่นั่น? ไม่มีผู้ใดยากจนเลยที่นั่นที่ลูกจะต้องให้ท่านหรือทำบุญกรรมนิยมประเพณีและระบบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาแยกจากกรรมนิยมประเพณีและระบบของหนทางของความรู้ เวลานี้ลูกให้ทุกสิ่งแก่พ่อและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกสำหรับ 21 ชาติเกิด เท่านั้นเอง จะไม่มีความจำเป็นที่ต้องให้ท่านหรือทำบุญในเวลานั้น เราให้ทุกสิ่งแก่พระเจ้า, พ่อ และแล้วเป็นพระเจ้าผู้รับทุกสิ่ง ถ้าท่านไม่รับสิ่งนั้น ท่านจะให้ลูกเป็นการตอบแทนต่อสิ่งนั้นอย่างไร? ถ้าท่านไม่รับ นั่นจะเป็นความไม่มีโชคของลูก ท่านต้องรับสิ่งนั้นเพื่อขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูก ลูกๆ เข้าใจความลับนี้ หากไม่มีความจำเป็นใดเลย เหตุใดบามบาถึงรับสิ่งนั้น? ลูกต้องไม่สะสมสิ่งใดที่นี้ ลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นจากทุกสิ่งที่นี่ บามบาได้อธิบายว่าเมื่อลูกไปบางแห่ง ลูกควรพิจารณาตนเองว่าเบาสบายอย่างไร

มาก เราเป็นลูกๆ ของพ่อ เราดวงวิญญูณเร็วมากกว่าจรวด ถ้าลูกเดินในสำนักเป็นดวงวิญญูณลูกจะไม่เหน็ดเหนื่อยเลย จะไม่มีสำนักของร่างกายของลูกใดๆ จะเป็นราวกับว่าขาของลูกไม่ได้กำลังทำงานและลูกกำลังโยยบิน ลูกสามารถไปที่ใด ก็ตามในสำนักเป็นดวงวิญญูณ ก่อนหน้านี้ผู้คนเคยไปจาริกแสวงบุญ ฯลฯ ด้วยการเดินเท้า ในเวลานั้นสติปัญญาของมนุษย์ไม่โตมโหฬาร พวกเขาค่อยไปด้วยความศรัทธาอย่างมาก พวกเขาไม่เหน็ดเหนื่อย ลูกได้รับการช่วยเหลือโดยการจดจำบาบา แม้ว่าผู้เลื่อมใสศรัทธาสวดภาวนาต่อสัญลักษณ์ที่เป็นหินสำหรับสิ่งต่างๆ บาบาคือความปรารถนาของพวกเขาในเวลานั้นแค่ชั่วคราว ในเวลานั้นการจดจำระลึกถึงโรชประธาน และดังนั้นเนื่องจากสิ่งนั้นพวกเขาจึงได้รับบางพลัง จึงไม่มีความเหน็ดเหนื่อยใดๆเลย บุคคลสำคัญในเวลานี้เหน็ดเหนื่อยอย่างรวดเร็วมาก คนจนไปจาริกแสวงบุญมากมาย คนมั่งคั่งไปด้วยความโอฬารตระการตาบนหลังม้าในทางตรงกันข้ามคนจนเดินเท้าไป คนมั่งคั่งไม่ได้รับผลรางวัลมากมายสำหรับความเลื่อมใสและศรัทธาของพวกเขาและมีความศรัทธาเช่นเดียวกับคนยากจน ลูกรู้ว่าในเวลานี้บาบา คือเจ้าแห่งคนยากจน ดังนั้นเหตุใดลูกจึงกลับมาสับสน? เหตุใดลูกจึงลืมบาบา? บาบาคือ: ลูกไม่ต้องอดทนต่อความยากลำบากใดๆ ทั้งหมดที่ลูกต้องทำคือจดจำเจ้าบ่าวเดี๋ยวนี้ ลูกทั้งหมดเป็นเจ้าสาว ดังนั้นลูกต้องจดจำเจ้าบ่าวของลูก ลูกไม่อายุหรือที่ลูกได้รับประทานโดยไม่ออฟเฟอร์ไบ้กแก่เจ้าบ่าวนี้? ท่านเป็นเจ้าบ่าวและเป็นพ่อของลูกเช่นกัน ท่านถามว่า ลูกจะไม่ออฟเฟอร์อาหารแก่พ่อเช่นนั้นหรือ? ลูกควรออฟเฟอร์อาหารของลูกแก่พ่อใช่ไหม? จงมองดูว่าวิธีการที่ฉลาดที่บาบาแสดงให้เห็นแก่ลูก ลูกยอมรับท่านเป็นพ่อของลูกและเจ้าบ่าวของลูกใช่ไหม? ลูกควรออฟเฟอร์อาหารแก่ผู้เดียวที่ให้อาหารแก่ลูกก่อน บาบาคือว่า เพียงหลังจากออฟเฟอร์ไบ้กต่อพ่อและแล้วรับประทานในการจดจำระลึกถึงพ่อ สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก บาบาคือลูกเข้าใจว่าลูกต้องจดจำบาบาอย่างแนบแน่น บาบานี้เองก็ทำความเพียรพยายามนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เป็นสิ่งที่ยากตายมากสำหรับลูกกุมาริ ลูกยังไม่ได้ปีนบันไดขึ้นไป กุมาริกลับมาหมั่นหมายกับคู่มั่นของเธอ ลูกควรรับประทานอาหารของลูกหลังจากจดจำระลึกถึงเจ้าบ่าวเช่นนั้น เมื่อลูกจดจำท่าน ท่านมาที่ลูก เมื่อลูกจดจำท่าน ท่านได้รับกลิ่นหอมของอาหาร ดังนั้นลูกปลุกฝังนิสัยของการพูดกับบาบาในลักษณะนี้ เมื่อลูกตื่นอยู่ในตอนกลางคืนอยู่ใน การจดจำระลึกถึงท่าน การฝึกฝนนั้นจะพัฒนาขึ้นและแล้วจะมีการจดจำระลึกถึงในระหว่างวันด้วย ลูกควรจดจำบาบาในขณะที่ลูกกำลังรับประทาน ลูกได้หมั่นหมายกับเจ้าบ่าวนั้นแล้ว ลูกต้องรักษาสัญญาที่มั่นคงว่า ฉันจะรับประทานกับท่านเท่านั้น เพียงเมื่อลูกจดจำท่าน ท่านจะรับประทานสิ่งนั้น ใช่ไหม? ถึงอย่างไรก็ตามท่านเพียงแต่จะรับกลิ่นอาหารเท่านั้น เพราะท่านไม่มีร่างกายของท่านเอง เป็นการง่ายมากสำหรับลูกกุมาริ ลูกมีอุปกรณ์ต่างๆมากกว่า ซึ่พบบาบาเจ้าบ่าวที่สวยงามของฉัน ท่านนั้นแสนหวาน! ฉันได้จดจำท่านมาเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานี้ท่านได้มาและพบปะฉัน ท่านควรรับประทานสิ่งที่ฉันกำลังรับประทานด้วยเช่นกัน ไม่เพียงพ่อกับลูกจะจดจำท่านเพียงครั้งเดียวและแล้วยังคงรับประทานตามลำพังและลืมป้อนอาหารท่าน ถ้าลูกลืมท่าน ท่านไม่สามารถรับอะไร ลูกรับประทานอาหารหลายชนิด เช่นข้าวและถั่ว มะม่วง หรือขนมหวาน ฯลฯ ไม่ควรเป็นเช่นว่าลูกจดจำท่านในตอนเริ่มต้นและแล้วก็หยุด และแล้วท่านจะรับประทานสิ่งอื่นๆได้อย่างไร? ถ้าเจ้าบ่าวของลูกไม่รับประทานสิ่งนั้น มายาจะเข้ามาระหว่างกลางและรับประทาน เธอจะไม่ยอมให้ท่านรับประทาน ลูกสามารถเห็นว่าเมื่อมายารับประทาน เธอก็กลับมาเต็มไปด้วยพลังและเฝ้าแต่ทำให้ลูกฟ่ายแพ้ บาบาคือแสดงถึงวิธีการทั้งหมดแก่ลูก ถ้าลูกจดจำบาบา พ่อของลูก เจ้าบ่าวของลูกจะยังคงพอใจกับลูกอย่างมาก ลูกพูดว่า บาบาคือต้องการรับประทานกับท่านเท่านั้นและนั่งกับท่านเท่านั้น ฉันรับประทานในการจดจำระลึกถึงท่าน บนพื้นฐานของความรู้นี้ เรารู้ว่าท่านจะรับกลิ่นหอมเท่านั้น ร่างกายนี้ไต่ขึ้นมาใช้ บาบามาเมื่อลูกจดจำท่าน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการจดจำระลึกถึงของลูก นี่คือการหมายของโยคะ โยคะต้องใช้ความเพียรพยายาม ชันยาสซีไม่เคยพูดสิ่งนี้ ถ้าลูกต้องการเพียรพยายาม จดบันทึกศรีมัททั้งหมดของบาบาไว้และทำความเพียรพยายามอย่างสมบูรณ์ บาบาคือแบ่งปันประสบการณ์ของท่าน ท่านพูดว่า ทำการกระทำเดียวกันกับที่พ่อกระทำ ฉันกำลังสอนการกระทำเหล่านั้นแก่ลูก บาบาคือไม่ต้องแสดงการกระทำ ในยุคทองลูกไม่ทุกข์ทรมานจากการกระทำของตัวเอง บาบาคือลูกถึงสิ่งที่ยากตายอย่างยิ่งที่จะทำ: ขอให้ฉันรับประทานกับท่านเท่านั้นและฟังท่านเท่านั้น ลูกได้รับการจดจำในสิ่งนี้ จดจำท่านในรูปของเจ้าบ่าวของลูกหรือพ่อของลูก เป็นที่จดจำกันมาว่าลูกสามารถสกัดประเด็นของความรู้โดยการไตร่ตรองมหาสมุทรของความรู้นี้ โดยการฝึกฝนของลูกนี้ บาปของลูกสามารถได้รับการปลดปล่อย และลูกจะกลับมามีพละนาถัมย์ที่สมบูรณ์ ผู้ที่เพียรพยายามจะได้รับผลกำไรจากความเพียรพยายามนั้น และผู้ที่ไม่ได้ทำจะสูญเสียไป ไม่ใช่ทุกคนในโลกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ สิ่งนี้อยู่ในบัญญัติด้วย บาบาคืออธิบายทุกสิ่งอย่างชัดเจนมาก ลูกได้ยินในเพลงว่าลูกกำลังไปจาริกแสวงบุญ ลูกต้องรับประทานอาหาร ฯลฯ ในระหว่างการจาริกแสวงบุญอย่างแนบแน่น เจ้าสาวรับประทานกับเจ้าบ่าวของเธอ และเด็กรับประทานกับพ่อแม่ของเขา สิ่งเดียวกันได้เกิดขึ้นที่นี่ ความรักมากเท่าใดที่ลูกมีสำหรับเจ้าบ่าวของลูก องศาของความสุขของลูกจะขึ้นสูงตามนั้น สติปัญญาของลูกจะพัฒนาศรัทธา และลูกจะกลับมามีชัยชนะ การมีโยคะหมายถึงการแข่งขัน นี่คือการแข่งขันของโยคะของสติปัญญา ลูกคือนักเรียน และครูกำลังสอนวิธีที่จะวิ่งในการแข่งขันนี้ พ่อพูดว่า อย่าคิดว่าลูกต้องมีการกระทำตลอดทั้งวัน หลังจากที่ลูกมีการกระทำ ลูก

ต้องกลายเป็นเช่นเต่าและนั่งในการจดจำระลึกถึง แผลงส่งเสียงไปทั่วตลอดทั้งวันและแล้วบางตัวก็บินจากไปและบางตัวก็ตาย นั่นเป็นเพียงตัวอย่าง ลูกบราห์มินส่งเสียงความรู้และทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับลูก บางคนพัฒนาความรักอย่างมากมาย บางคนก็ทรุดโทรม บางคนก็พัฒนาได้เพียงครึ่งเดียวเท่านั้น พวกเขาวิ่งหนีไปและแล้วก็กลายเป็นแผลงอีกครั้ง เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างมากที่จะส่งเสียงความรู้ทั้งหมด การพูดว่า “ไม่ได้ใช้เวลานานเลยสำหรับพระเจ้าที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ” ได้เป็นที่จดจำ เวลานี้เรากำลังมีโยคะ เรากำลังเพียรพยายามที่จะกลายเป็นเทพ ได้มีการอ้างถึงความรู้นี้ไว้ในกิตะ: ท่านได้เปลี่ยนมนุษย์ไปเป็นเทพและแล้วท่านจากไป ทุกคนในยุคทองได้กลายเป็นเทพ ต้องเป็นในยุคบรรจบพบกันที่พระเจ้ามาและเปลี่ยนมนุษย์ไปเป็นเทพ โยคะสำหรับกลายเป็นเทพไม่มีการสอนในยุคทอง ศาสนาเทพได้เริ่มต้นในตอนต้นของยุคทอง ก่อนจบของยุคเหล็กมีศาสนาที่ชั่วร้าย ประเด็นนี้เพียงเขียนไว้ในกิตะเท่านั้น ไม่ได้ใช้เวลานานเลยสำหรับพระเจ้าที่จะเปลี่ยนมนุษย์ไปเป็นเทพ เพราะว่าท่านให้เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกแก่ลูก ที่นั่นจะมีเพียงศาสนาเดียวสำหรับทุกคนในโลก ทั้งโลกจะคงอยู่ ไม่ใช่ว่าจีนและยุโรปจะไม่คงอยู่ ทั้งจีนและยุโรปจะคงอยู่แต่มนุษย์จะไม่คงอยู่ที่นั่น จะมีเพียงผู้ที่เป็นของศาสนาเทพเท่านั้น ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นจะไม่คงอยู่ ขณะนี้เป็นยุคเหล็กและเป็นพระเจ้าที่จะเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ไปเป็นเทพ พ่อพูดว่า ลูกจะมีความสุขอย่างสม่ำเสมอเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ไม่มีสิ่งใดที่ยากลำบากเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกได้ทำความเพียรพยายามอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะไปถึงพระเจ้า ได้มีการพูดว่าบางคนไปอยู่เหนือเสียงสุนัขพาน พวกเขาจะไม่พูดเลยว่าเขาได้ไปหาพระเจ้า พวกเขาจะพูดว่าเขาได้ไปสู่สวรรค์ สวรรค์ไม่ได้สร้างขึ้นสำหรับเพียงดวงวิญญาณเดียวที่จะไปที่นั่น ลูกทั้งหมดต้องไปที่นั่น มีการเขียนไว้ในกิตะว่าพระเจ้าเป็นความตายเหนือความตายทั้งหมด ท่านพาทุกคนกลับบ้านเหมือนกับฝูงงู สติปัญญาพูดด้วยเช่นกันว่าวัจรนี้ต้องชำระ ดั่งนั้นก่อนอื่นศาสนาเทพของยุคทองจะชำระอย่างแน่นอน และแล้วศาสนาอื่น ๆ จะชำระ บาบอบอกลูกถึงสิ่งที่ง่ายตายเช่นนี้! มานมานะบาฟ! ก็เท่านั้นเอง! พระเจ้าของกิตะได้พูดเมื่อ 5,000 ปีที่แล้วเช่นกัน: ลูกๆ ที่รัก! ถ้าหากเป็นกฤษณะที่พูดสิ่งนี้ผู้คนของศาสนาอื่นจะไม่ได้ยินสิ่งนี้ เมื่อพระเจ้าพูดสิ่งนี้ ลูกทั้งหมดรู้สึกว้า ว้อ คือผู้เดียวผู้ก่อตั้งสวรรค์ และแล้วลูกจะไปและกลายเป็นผู้ปกครองโลกที่นั่น ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ เลยในสิ่งนี้ ลูกเพียงแต่ต้องรู้ตอนต้นตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้นี้ ขณะที่ลูกกำลังทำทุกสิ่งทั้งกลางวันและกลางคืน ทำความเพียรพยายามเช่นนี้ต่อไป หากลูกจะไม่ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้นี้และจดจำพ่อแต่เพียงเฝ้าแต่กระทำระหว่างวัน และแล้วลูกจะมีเพียงความคิดเหล่านั้นในเวลากลางคืน ผู้ที่สร้างอาคารจะคิดเกี่ยวกับอาคารเท่านั้น ถึงแม้ว่ามีความรับผิดชอบของการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ที่ได้รับโดยผู้นี้(บราห์มา) มีการกล่าวไว้ว่าลักษมีได้รับไหวของน้ำทิพย์และลูกทั้งหมดต้องกลายเป็นเช่นลักษมี อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จดประเด็นของศรัทธาและความเพียรพยายาม ลูกต้องกระทำกรรมที่พ่อ(บราห์มา)ได้เรียนรู้เท่านั้นโดยกรรมเหล่านั้นด้วยตนเอง ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้นี้และดึงเอาประเด็นของความรู้ออกมา
2. สัญญากับตนเองว่าลูกจะรับประทานอาหารในการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้น “ฉันจะนั่งกับท่านเท่านั้นและรับประทานกับท่านเท่านั้น” ลูกต้องทำตามสัญญาของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างอิสระจากแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวใดๆทั้งในการกระทำของลูกและความสัมพันธ์ของลูก และด้วยวิธีนั้นกลับมายู่เหนือบ่วงกรรมเช่นเดียวกับพ่อ งานรับใช้ของลูกๆต้องทำให้ทุกคนเป็นอิสระ ดังนั้นในขณะที่ปลดปล่อยผู้อื่น อย่าได้ผูกมัดตนเองในบ่วงพันธะใดๆ เมื่อลูกกลับมาเป็นอิสระจากจิตสำนึกที่มีขีดจำกัดใดๆของ “ของฉัน” และแล้วลูกก็จะสามารถสัมผัสกับสภาพที่เป็นอะแคว ลูกๆ ผู้ที่เป็นอิสระจากแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวใดๆ ทั้งในชีวิตทางโลกและทางจิตของพวกเขา ในการกระทำและความสัมพันธ์ของพวกเขา สามารถที่จะสัมผัสกับสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมเช่นเดียวกับพ่อ ดังนั้นจงตรวจสอบว่าลูกกลับมาละวางจากบ่วงกรรมได้มากแค่ไหน? ลูกเป็นอิสระจากอิทธิพลของธรรมชาติหรือสังสารที่ไร้ประโยชน์ใดๆหรือไม่?

คติพจน์: ผู้ที่มีความง่ายตายและมีธรรมชาติที่ง่ายตายเป็นโยคีที่ง่ายตาย และได้รับความรักจากเจ้าผู้ไร้เดียงสา

***** โอม ขานติ *****